

Zimní procházky pražskými údolími

Vyrazit o víkendu do města, nebo do přírody?
Zveme vás do města i do přírody. Když od roku 1922 vznikala Velká Praha,
ocitla se najednou ve městě i údolí plná skal, zurčících potoků,
opředená bájemi i historií.

FOTO: RICHARD GRÉGR

Jedna z historických usedlostí v Šárce

Pražská údolí jsou ideálními místy k pěkným vycházkám. A je-li dost sněhu, objeví se i běžecké stopy.

Do Tichého údolí za malířkou Zdenkou Braunerovou jezdili umělci včetně bratří Mrštíků. Žil zde i romantický japanolog Joe Hloucha. Následuje Šárka s Lysolajským údolím a Houslemi, kde bývala dokonce dvě přírodní divadla. Ze strání nad motolským potokem přehlédneme celou Prahu. Prokopské a Dalejské údolí proslavil Joachim Barrande svými

nálezy. Podobné je i Radotínské údolí. Na východním břehu Vltavy, nad Břežanským údolím, na Závisti si kdysi Keltové postavili jedno z nejvýznamnějších hradišť v Čechách. Modřanská rokle je sice úzká, zato do údolí Botiče se vejde i přehradní nádrží v Hostivaři, podle které dojdeme až do Průhonice. Zbývají údolí Rokytky, Drahaňská rokle na hranicích Prahy, ne zcela přístupné údolíčko Brusnického potoka obtékajícího Pražský hrad...

Kuchel neboli Theodorbad

Dnes na strakonické „výpadovce“ u Malé Chuchle září leda modré světlo benzinové pumpy. Dříve sem Pražané jezdili na neděli i na letní byt. Mohli si vybrat, zda lodí či vlakem, který tu od roku 1862 dokonce zastavoval. Údolíčko Čertovy strouhy je spíše krajinným zářezem, obklopeným zachovanými lesy.

Pod cestou nad obcí vyvěrá Mariánský pramen. Jeho voda putovala i na stůl císařovny Marie Terezie. Mohl za to v nemalé